

عنوان مقاله:

بررسی تداوم نقش درخت زندگی در اسلام نمونه موردی مسجدمشیرشیراز

محل انتشار:

همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

ندا بهروزروان

محمد پروا - هیئت علمی دانشگاه آزاد هنر و معماری شیراز

فرزانه حسینی - مدرس دانشگاه آزاد هنر و معماری شیراز دانشگاه غیرانتفاعی هنر شیراز و علمی کاربردی

خلاصه مقاله:

در اسلام (درخت زندگی) را سدره یا طوبی می خوانند، در اذهان پیروان دین اسلام این درخت در بهشت می روید. این جستار پاسخی بر این سوال می باشد که راز مانایی درخت زندگی چیست و چرا با گذشت زمان با کمترین تغییری به دست ما رسیده است، در این مقاله سعی در بررسی نماد (درخت زندگی) با رویکردی به اشکال درخت زندگی در ادوار اسلامی داشته و مقایسه این اشکال با نقش مسجد مشیر شیراز داشته ایم، برای این فرض که می توان نام (درخت زندگی) را به این نقوش طلاق کرد. مقایسه انجام شده حاکی از تشابه طرح های درخت زندگی در نقوش موجود در مسجد مشیر شیراز با طرح های اسلامی این نماد می باشد که نتیجه حاصل شده از این تحقیق بیان می دارد نقوش کاشیکاری مسجد مشیر در واقع همان نماد درخت زندگی که مظهر حیات و جاودانگی است می باشد که طی گذشت قرن ها دستخوش تغییرات ظاهری به لحاظ فرم و رنگ گردیده، ولی از ارزش معنوی و مفهومی آن که اشاره به توحید و یگانگی خداوند را دارد کاسته نشده و همچنان معنای معنوی خود را در طی قرن ها به همراه دارد. مقاله پیش رو به روش توصیفی- تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه ای، مشاهده ای و مصاحبه ای انجام شده است

کلمات کلیدی:

درخت زندگی، مسجدمشیر، نقوش اسلیمی، اسلام، نمادگرایی، باورها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/413928>

